

PIEPERTJE

het ook proberen”. Dus stapte Piepertje naar de rand van het nest om een eerste vlieg poging te doen. Maar o jee-tje, wat zat hij hoog. Helemaal boven in een boom. Zo hoog dat Piepertje niet eens naar beneden durfde te kijken. En hij ging gauw terug naar het midden van het nest waar het veilig was. “Nee hoor papa en mama” zei hij, “ik durf echt niet”.

“Weet je wat” zei moedervogel, “je oefent nog maar even in het midden van het nest. En morgen

proberen we het opnieuw. Morgen is er een nieuwe dag. Morgen ben je weer ietsje groter en sterker geworden. Morgen lukt het! Heus wel!”

En de volgende dag hipte Piepertje opnieuw naar de rand van het nest. Hij keek niet naar beneden, maar dacht alleen aan zijn vleugeltjes. Die moest hij uitslaan en dan op en neer bewegen. Hij deed precies wat zijn moeder zei. En toen.....toen vloog Piepertje zomaar het nest uit. Heel hoog vloog hij door de lucht. En hij vond het fantastisch! “O wat is vliegen leuk” riep hij naar zijn vader en moe-der en naar zijn broertje en zusje. Hij vloog nog eens vlak over het nest waarin hij de afgelopen weken had gewoond. En toen streek hij neer op een muurtje om de wereld van daaruit te be-kijken.

Wat was Piepertje blij. En wat was hij trots op zichzelf. “Zie je dat” riep hij naar alle andere vogels, “ik kan ook vliegen! Goed he!

En even later vloog hij weer heel hoog in de lucht.

Piepertje is nog maar een heel klein vogeltje. Samen met zijn broertje en zusje woonde hij pas geleden nog in het nestje van zijn vader en moeder. Zijn broertje was het grootst en het sterkst van het drietal en vloog als eerste het nest uit. Zijn zusje kon de volgende dag ook al vliegen.

Maar Piepertje durfde niet te vliegen. Helemaal alleen zat hij nog in het nest. “Kom op Piepertje” riepen zijn vader en zijn moeder, “kom op nou! Jij moet

